

MOT JULGRANENS TOPP

YUMI & TOMU • GUSTAF LORD

MARIA FRENSBORG

**BONNIER
CARLSEN**

KAPITEL 1

VÄNTA PÅ KLAPPAR

Det är julafton – den längsta dagen på hela året. I alla fall om man frågar Tomu. Just nu ligger han under julgranen och stirrar upp bland grenarna.

”Hur kan tiden gå så långsamt?” stönar han.
”Är det verkligen lagligt?”

”Håll ut, det är bara tre timmar kvar till julklappsöppningen”, svarar Yumi som hänger upp och ner över soffan. ”Tänk på något kul så går tiden fortare!”

Under granen ligger paketen i högar. Vissa är stora som flyttkartonger, andra små som smörpaket.

Försiktigt sträcker Tomu handen mot klapparna.

”Jag kanske ändå ska kika lite?”

”Nej, stopp!” säger Yumi direkt.

”Ta det lugnt, jag ska bara inspektera!”

”Inspektera?”

”Ja. Som en säkerhetskontroll. Man vet aldrig vad som gömmer sig inuti.”

Yumi höjer ett ögonbryn.

”Det är *julklappar*, Tomu. Inte krokodilburar.”

Men Tomu har redan börjat skaka paketet.

”Hmm ... Det här låter hårt. Skulle kunna vara en tegelsten.”

Nu höjer Yumi rösten:

”Hallå, rör dem inte, sa jag.”

Då lägger Tomu snabbt tillbaka klappen.

”Nej då, jag kikar bara på ... på granen. Titta, den har börjat barra här nere. Vad konstigt, vi vattnade ju alldeles nyss?”

Tomu petar loss några barr som redan har blivit bruna.

"Aj!" skriker han plötsligt. "Granen
attackerade mig. Kolla!"

Ett litet brunt barr har fastnat i Tomus
fingertopp. Yumi lutar sig fram och ser efter.

"Haha, du är verkligen dödligt sårad!"

Men Tomu stirrar på barret som om det
vore en dolk. Och samtidigt börjar ett av
ljusen i granen blinka rött. På nytt sträcker
Tomu ut en nyfiken hand.

"Nej, rör den inte!" ropar Yumi.

"Ingen fara, jag ska bara inspektera."

När Tomu nuddar lampan sprider sig ett skarpt ljussken mellan grenarna. Granen börjar vibrera, kulorna klirrar och ett sus fyller rummet. Strax skakar paketen också, och det känns som om grenarna blir längre. Tomu greppar tag i soffkanten, Yumi försöker backa undan från de barriga kvistarna som slingrar sig mellan fötterna. Till slut faller båda två rakt in i den växande granvärlden.

KAPITEL 2

ROTEN TILL PROBLEMET

Yumi öppnar ögonen och ser sig omkring. Vad var det som hände egentligen, och var har hon hamnat? Grenarna är tjocka som trädstammar och barren långa som armar. Är hon inuti en jättegran?

”Tomu?” ropar hon.

”Här!” svarar en bekant röst från grenen ovanför. Där sitter Tomu och försöker lirka loss tröjan som har spetsats på ett barr. När han äntligen blir fri hoppar han ner till Yumi.

”Jag tror att granen har ätit oss. Och antingen har den blivit gigantisk...”, Tomu tittar på sina händer, ”... eller så har vi blivit pyttesmå.”

Ovanför dem skimrar ljusslingan som en lysande orm mellan grenarna. Och neråt upptäcker de något som liknar en öppen glänta.

Yumi och Tomu bestämmer sig för att klättra dit och utforska saken. Men ju längre ner i granen de kommer, desto brunare blir grenarna.

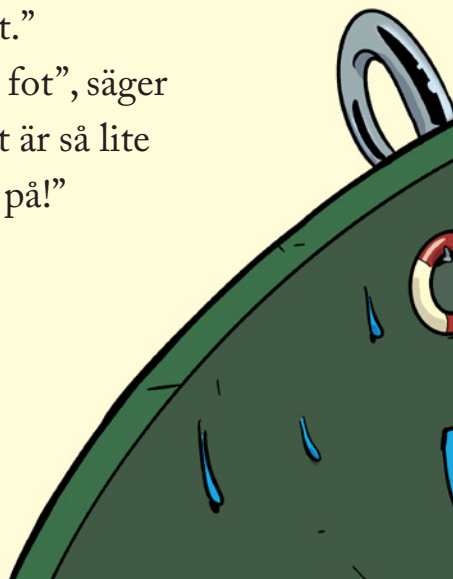
Efter en stund blir det glesare mellan kvistarna. En bit ner upptäcker de en grop med bara lite vatten på botten.

”Gransjön”, läser Yumi från en skylt.

Tomu lutar sig framåt och tittar ner.

”Hmm, det där ser *inte* bra ut.”

”Jag tror att vi är vid granens fot”, säger Yumi. ”Fast det är skumt att det är så lite vatten i sjön. Vi fyllde ju precis på!”

Då upptäcker Yumi en lång, röd slang som slingrar sig uppåt längs stammen.

"Mysko ... Varför har någon stoppat ner en slang i vattnet?" fortsätter hon. "Ah, det är såklart *den* som har sugit upp vattnet. Men varför? Och vart tar vattnet vägen?"

